

Z uvedeného plyne, že § 44 ob. fin. nov., resp. § 14 pravidel o vybírání ob. dávky ze zábav byl, pokud jde o předpis této dávky, resp. vyřízení žádosti za její vrácení, upraven zvláště instanční postup a že pro tyto případy nelze použít ustanovení § 90 ob. řádu brněnského. Nebylo tedy pro rozhodování v daném případě v poslední stolici příslušným měst. zastupitelstvo v Brně, nýbrž mor. zv, který obstarává podle odst. 2. § 48 ob. fin. nov. na Moravě působnost bezprostředního i vyššího úřadu dohlédacího.

Bylo by proto stížnost ve smyslu § 5 zák. o ss odmítnouti jako nepřipustnou, ježto instanční postup nebyl vyčerpán. Avšak nař. rozhodnutí bylo opatřeno poučením, že rozhodnutí to jest konečným. Tímto nesprávným poučením o opravném prostředku byla st-lka k tomu svedena, že podala přímo stížnost k tomuto soudu, místo aby se obrátila řádným opravným prostředkem za odpomoc k zv-u. Tím byla způsobena podstatná vada řízení.

Č. 6443.

Samospráva obecní: * Vybírání obecní dávky podle § 35 nebo § 38 ob. fin. novely nelze povolit s účinností přede dnem, kdy schválená pravidla vybírací byla dle § 43, odst. (3) ob. fin. novely v obci veřejně vyhlášena.

(Nález ze dne 1. dubna 1927 č. 898).

V ě c: Slovenská banka, filiálka v Košicích proti župnímu úřadu v Košicích stran obecní dávky z převodu nemovitosti.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Městská obec Košice předepsala st-lce z tržové smlouvy uzavřené dne 10. června 1920 5% dávku (městský náhradní poplatek) z převodu nemovitosti v částce 62.500 Kč a z tržové smlouvy ze dne 3. srpna 1920 ve výši 6.000 Kč. Odvolání st-lky, vytýkající, že dávka mohla podle statutu platného v době uzavření uvedených smluv býti vybírána jen 1%, že usnesení měst. zastupitelstva města Košic o zvýšení dávky na 5%, schválené ministrem pro Slov. se stalo teprve 17. srpna 1920 a potřebovalo ke své platnosti schválení vlády a ostatně nemohlo účinkovati zpět, bylo v cestě instanční nař. rozhodnutím zamítnuto. Při tom vyslovil žal. úřad, že změna pravidel byla před vrchnostenským schválením obvyklým způsobem vyhlášena, čímž bylo učiněno zadost ustanovení § 11 zák. čl. XXI:1886, dále že min. pro Slov. byl podle § 14 zák. č. 64/1918 jako plnomocník vlády oprávněn schválení udělit a že schválení to udělil v době, kdy zákon č. 321/1921 nebyl ještě v platnosti, a že podle uh. a čsl. zákonů není vyloučena zpětná působnost právních norem.

O stížnosti nss uvážil: — — —

Stížnost vytýká, že odporuje zákonu, když výnosem min. pro Slov. ze dne 1. prosince 1921 bylo se zpětnou účinností od 1. ledna 1920 povoleno zvýšení dávky s 1% na 5%.

Nss shledal tuto námitku důvodnou.

Podle §§ 24, 40 a 43 ob. fin. nov. usnáší se o ob. dávkách resp. pravidlech o jich vybírání ob. zastupitelstvo. Povolení dávek takto

usnesených přísluší podle §§ 35 a 38, schválení pravidel podle odst. 3 § 38 vyššímu úřadu dohlédacímu, resp. vládě. Avšak ani usnesení ob. zastupitelstva ani výnos povolujícího úřadu nestanou se vůči poplatníkům, kteří dotyčnou dávkou mají býti postiženi, již tímto usnesením, resp. povolením účinnými, právní účinky vůči nim nastanou teprve, když byli řádným způsobem o tom uvědoměni, že dávka má býti od určité doby a podle určitých pravidel obcí usnesených a úřadem schválených vybírány. Pro takovéto uvědomění poplatníků předepisuje odst. 3 § 43 veř. vyhlášení pravidel v obci. Jeví tedy zavedení (prodloužení) resp. zvýšení dávky vůči poplatníkům právní účinky teprve od té doby, kdy byla pravidla ve smyslu tohoto zákonného ustanovení v obci veřejně vyhlášena.

Jest pak zkoumati, zdali pravidla mohou míti zpětnou účinnost, tedy zdali se mohou vztahovati i na ony případy, které nastaly před dobou, než bylo uskutečněno vyhlášení ve smyslu odst. 3 § 43 zák. Podle § 5 o. z. o. nemají zákony zpětné účinnosti a nedotýkají se tedy dřívějších jednání a dříve nabytých práv. Tím jest vyslovena všeobecná zásada, že právních norem jest použití jen na ony případy, které nastaly po té době, kdy dotyčná norma nabyla účinnosti. Zákonodárce ve své neomezené normotvorné moci může ovšem z této zásady učiniti výjimku a stanoviti, že určitý zákon má upravovati skutkové podstaty nastalé již dříve, než vstoupil v účinnost. Výkonné moci, která jest obmezena jen na provedení zákona, však tato pravomoc všeobecně nepřísluší; mohla by nařízení vydaná na základě zákonného zmocnění vybaviti zpětnou účinnosti jen tehdy, když zákon jí to výslovně dovoloval.

Pokud jde o daný případ, t. j. zvýšení resp. vybírání ob. dávky, nelze ani ve shora cit. ustanoveních ob. fin. novely, která toto vybírání upravují, ani v dalších ustanoveních této novely ani v jiných zákonech nalézti právní podklad pro to, aby obec resp. úřad povolující dávku byl oprávněn dávkový řád vybaviti zpětnou účinností, takže by mohl býti použit i na ony případy, kdy okolnosti pro vznik dávkové povinnosti směrodatné nastaly před dobou, kdy dávk. řád vstoupil v účinnost, t. j. před dobou jeho vyhlášení ve smyslu odst. 3 § 43 fin. ob. nov.

V daném případě není z jednacích spisů patrné, zdali a kdy zvýšení ob. dávky z převodu nemovitostí bylo veř. vyhlášeno. Ježto však schválení bylo min-em pro Slov. uděleno dne 1. prosince 1921, mohlo uveřejnění nastati teprve po tomto dni. Bylo-li však povolení k vybírání zvýšené dávky min-em dáno za dobu od 1. ledna 1920 do 30. září 1921, stalo se tak za dobu minulou, k čemuž, jak již uvedeno, min. oprávněno nebylo. Odporovalo tedy uvedené povolení zákonu a byla-li na základě toho dávka vybírána, jest předpis nezákonným.

Ježto žal. úřad odvolání st-le, uplatňující tuto nezákonnost, zamítl, bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle §u 7 zák. o ss.

Č. 6444.

Učitelstvo: Nárok učitele veřejné školy národní na zápočet doby do služebního postupu ve smyslu poslední věty § 7 zák. č. 470/19 nemůže úřad odmítnouti z důvodu, že jde o dobu před 25. červencem 1914.

(Nález ze dne 1. dubna 1927 č. 6343).